

Sygn. akt IV CSK 200/11

**WYROK
W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ**

Dnia 12 stycznia 2012 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Dariusz Dończyk (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Wojciech Katner

SSN Krzysztof Pietrzykowski

w sprawie z powództwa Stowarzyszenia Filmowców Polskich w W.
przeciwko S. Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w B.
o ustalenie,
po rozpoznaniu na rozprawie w Izbie Cywilnej
w dniu 12 stycznia 2012 r.,
skargi kasacyjnej strony powodowej
od wyroku Sądu Apelacyjnego
z dnia 24 listopada 2010 r.,

oddala skargę kasacyjną.

Uzasadnienie

Powód Stowarzyszenie Filmowców Polskich wniosł o ustalenie, że:

- nie istnieje po jego stronie obowiązek do zawarcia z S. Spółką z o.o. w B. umowy, o której mowa w art. 21¹ ust. 1 ustawy z dnia 4 lutego 1994 r. o prawie autorskim i prawach pokrewnych (jedn. tekst: Dz. U. z 2006 r. Nr 90, poz. 631 z ze zm., dalej: „u.p.a.p.p.”), na warunkach wskazanych w postanowieniu Komisji Prawa Autorskiego z dnia 6 maja 2009 r. (sygn. Akt [...]), tj. z określeniem wysokości wynagrodzenia za korzystanie z reprezentowanych przez powoda praw autorskich i praw pokrewnych jako 1,6% wpływów netto (bez podatku VAT) uzyskiwanych przez pozwaną z tytułu reemisji kablowej, które nie obejmują opłat instalacyjnych i przyłączeniowych;
- nie doszło do ukształtowania umowy, o której mowa w art. 21¹ ust. 1 u.p.a.p.p., pomiędzy Stowarzyszeniem Filmowców Polskich a S.A.V. Spółką z o.o., na skutek wydania przez Komisję Prawa Autorskiego w dniu 6 maja 2009 r. postanowienia w sprawie [...].

Powód zgłosił także roszczenie ewentualne o rozstrzygnięcie między stronami sporu związanego z zawarciem umowy, o której mowa w art. 21¹ ust. 1 u.p.a.p.p., przez orzeczenie, że umowa ta powinna mieć treść szczegółowo wskazaną w piśmie z dnia 1 grudnia 2009 r., w tym m.in. ustalenie, że wynagrodzenie wynosić będzie 2,2% wszystkich miesięcznych rzeczywistych wpływów netto (bez podatku VAT), które pozwana otrzymuje z tytułu dostarczania usług reemisji.

Wyrokiem z dnia 30 kwietnia 2010 r., Sąd Okręgowy w B. (w pkt I.1) oddalił żądanie o ustalenie, że nie istnieje obowiązek powoda do zawarcia z pozwaną umowy, o której mowa w art. 21¹ ust. 1 u.p.a.p.p., na warunkach wskazanych w postanowieniu Komisji Prawa Autorskiego z dnia 6 maja 2009 r. (sygn. Akt [...]) oraz (w pkt I.2), że nie doszło do ukształtowania umowy, o której mowa w art. 21¹ ust. 1 u.p.a.p.p., pomiędzy stronami na skutek wydania przez Komisję Prawa Autorskiego postanowienia w sprawie [...]; rozstrzygnął (w pkt II) spór związany z zawarciem umowy, o której mowa w art. 21¹ ust. 1 u.p.a.p.p., orzekając, że łączne wynagrodzenie pozwanej na rzecz powoda winno wynosić 1,6% wpływów

netto (bez podatku VAT) uzyskiwanych przez pozwaną z tytułu reemisji kablowej, które nie obejmują opłat instalacyjnych i przyłączeniowych oraz oddalił (w pkt III) roszczenie ewentualne w pozostałej części.

Sąd Okręgowy ustalił, że powód jest instytucją zbiorowego zarządzania prawami autorskimi i prawami pokrewnymi. Na mocy zezwolenia udzielonego decyzją Ministra Kultury i Sztuki, wydanego w oparciu o art. 104 ust. 3 u.p.a.p.p., w szczególności jest uprawniony do zarządzania prawami autorskimi do utworów audiowizualnych na polu eksploatacji, określanym obecnie jako reemitowanie w sieciach kablowych. Pozwana jest operatorem telewizji kablowej, której działalność polega na odbieraniu programów telewizyjnych nadawanych przez inne stacje telewizyjne oraz na ich rozprowadzaniu w całości i bez zmian w sieci kablowej za odpowiednią opłatą. Część programów telewizyjnych rozprowadzanych w sieci kablowej pozwanej stanowią utwory audiowizualne, będące przedmiotem prawa autorskiego. W 2006 r. pozwana negocjowała z powodem warunki zawarcia umowy licencyjnej, o której mowa w art. 21¹ ust. 1 u.p.a.p.p., jednakże z uwagi na zasadnicze rozbieżności co do określenia wysokości wynagrodzenia strony nie osiągnęły porozumienia. Pozwana proponowała stawkę wynagrodzenia w wysokości 0,15% przychodów licencjobiorcy z tytułu reemisji, zaś powód proponował stawkę w wysokości 2,8% wszystkich rzeczywistych wpływów netto (bez podatku VAT).

W dniu 17 kwietnia 2008 r. pozwana wystąpiła do Komisji Prawa Autorskiego z wnioskiem o wszczęcie postępowania w przedmiocie rozstrzygnięcia sporu pomiędzy stronami postępowania związanego z zawarciem umowy obejmującej zgodę na reemitowanie utworów audiowizualnych oraz wideogramów, do których prawa pokrewne przysługują producentom utworów audiowizualnych oraz poprzez orzeczenie przez Komisję o obowiązku powoda złożenia oświadczenia woli o treści – dotyczącej treści umowy - bliżej wskazanej w powołanym wyżej piśmie. Na posiedzeniu w dniu 27 lutego 2009 r. Komisja Prawa Autorskiego przedstawiła propozycję rozstrzygnięcia sporu, w którym wyraziła stanowisko, że Stowarzyszenie Filmowców Polskich jest organizacją właściwą w rozumieniu art. 21¹ ust. 1 u.p.a.p.p., a zatem strony są zobowiązane do zawarcia umowy, o której mowa tym przepisie oraz, że łączne wynagrodzenie z tytułu tej umowy

winno zostać ustalone w wysokości 1,6% wpływów netto (bez podatku VAT) uzyskiwanych przez pozwaną z tytułu reemisji kablowej. W dniu 6 maja 2009 r. Komisja Prawa Autorskiego wydała orzeczenie, w którym stwierdziła, że Stowarzyszenie Filmowców Polskich jest organizacją „właściwą” w rozumieniu art. 21¹ ust. 1 u.p.a.p.p. (w zakresie reprezentowanych przez to Stowarzyszenie praw autorskich i praw pokrewnych) do zawarcia z wnioskodawcą umowy, o której mowa w tym przepisie oraz, że łączne wynagrodzenie z tytułu zawarcia tej umowy powinno być ustalone w wysokości 1,6% wpływów netto (bez podatku VAT), uzyskiwanych przez pozwaną z tytułu reemisji kablowej, które nie obejmują opłat instalacyjnych i przyłączeniowych. Odpis postanowienia Komisji został doręczony powodowi w dniu 18 maja 2009 r.

Sąd Okręgowy uznał, że powód jest organizacją właściwą, zgodnie z art. 21¹ ust. 1 u.p.a.p.p., do zawarcia z pozwaną umowy, o której mowa w tym przepisie, zaś Komisja Prawa Autorskiego jest organem uprawnionym i kompetentnym do decydowania, na jakich warunkach może być zawarta umowa między organizacją zbiorowego zarządzania i operatorem sieci kablowej. W związku z tym orzeczenie Komisji może kreować stosunek umowny między stronami. Skoro jednak Stowarzyszenie Filmowców Polskich w terminie zakreślonym w art. 108 ust. 7 u.p.a.p.p. wystąpiło z powództwem do sądu, spowodowało to upadek orzeczenia wydanego przez Komisję Prawa Autorskiego. W sytuacji, gdy orzeczenie wydane przez Komisję utraciło byt prawny, to żądanie potwierdzenia tego faktu przez Sąd było bezzasadne, co uzasadniało oddalenie w tej części powództwa (żądanie ujęte w pkt 2 pozwu).

Niezasadne było także powództwo oparte na podstawie art. 189 k.p.c. ustalenia, iż nie istnieje obowiązek zawarcia z pozwaną umowy na warunkach wskazanych w orzeczeniu Komisji Prawa Autorskiego z dnia 6 maja 2009 r (żądanie zawarte w pkt 1 pozwu). Skoro wniesienie przez powoda pozwu w terminie wskazanym w art. 108 ust. 7 u.p.a.p.p. spowodowało utratę mocy prawnej tego orzeczenia, to powód nie miał interesu prawnego w dochodzeniu tak sformułowanego powództwa. Ustawa o prawie autorskim i prawach pokrewnych nakłada na operatorów sieci kablowych (a takim jest pozwana) obowiązek zawarcia z właściwą organizacją zbiorowego zarządzania prawami autorskimi umów

zezwalających na reemisję. Obowiązkwowi pozwanej odpowiada przymus zawarcia takiej umowy przez organizację zbiorowego zarządzania prawami autorskimi. Z art. 106 ust. 2 u.p.a.p.p. wynika, że organizacja zbiorowego zarządzania nie może, bez ważnych powodów, odmówić zgody na korzystanie z utworów lub artystycznych wykonań w granicach wykonywanego przez siebie zarządu. Strona powodowa przedstawiła ważnych powodów, które uzasadniałyby odmowę zawarcia umowy na reemisję, a co za tym idzie nie wykazała interesu prawnego w żądaniu, że nie istnieje obowiązek zawarcia z pozwaną umowy na warunkach wskazanych w orzeczeniu Komisji Prawa Autorskiego, tj. z określeniem wysokości wynagrodzenia 1,6% wpływów netto (bez podatku VAT), uzyskiwanych przez pozwaną z tytułu reemisji kablowej, bez opłat instalacyjnych i przyłączeniowych.

Sąd pierwszej instancji orzekł o roszczeniu ewentualnym i uwzględnił je częściowo, tj. w zakresie ustalenia wysokości wynagrodzenia, jakie pozwana powinna uiszczać z tytułu umowy, przyjmując, że powinno ono wynosić 1,6% wpływów netto (bez podatku VAT) uzyskiwanych przez pozwaną z tytułu reemisji kablowej, bez opłat instalacyjnych i przyłączeniowych.

Wyrok Sądu Okręgowego został zaskarżony w całości apelacją przez powoda. Po jej wniesieniu powód, pismem z dnia 25 października 2010 r., cofnął pozew w części dotyczącej roszczenia ewentualnego i w tym zakresie zrzekł się roszczenia. Wyrokiem z dnia 24 listopada 2010 r., Sąd Apelacyjny uchylił wyrok Sądu Okręgowego w punkcie II oraz III, umorzył postępowanie w tej części oraz oddalił apelację w pozostałej części. Przyjął, że w związku z nowelizacją ustawy o prawie autorskim i prawach pokrewnych – dokonaną ustawą z dnia 8 lipca 2010 r. o zmianie ustawy o prawie autorskim i prawach pokrewnych oraz ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz.U. Nr 152, poz. 1016), która weszła w życie z dniem 21 października 2010 r. – stosownie do art. 3 ust. 3 tej ustawy, do postępowań w sprawach związanych z zawarciem umowy, o której mowa w art. 21¹ u.p.a.p.p., wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie ustawy nowelizującej, stosuje się przepisy dotychczasowe. Sąd Apelacyjny uznał za prawidłowe ustalenia faktyczne Sądu pierwszej instancji. Oceniał, że w sytuacji skorzystania przez stronę z uregulowania zawartego w art. 108 ust. 7 u.p.a.p.p., tj. wniesienia powództwa do sądu w terminie 14 dni od doręczenia orzeczenia Komisji

Prawa Autorskiego, orzeczenie to straciło moc. Zbyteczne i nieuzasadnione jest zatem żądanie ustalenia w postępowaniu sądowym, że nie doszło do ukształtowania umowy pomiędzy stronami na skutek wydania przez Komisję Prawa Autorskiego w dniu 6 maja 2009 r.

Odnośnie do żądania ustalenia, że nie istnieje pomiędzy stronami obowiązek zawarcia umowy na warunkach wskazanych w postanowieniu Komisji Prawa Autorskiego z dnia 6 maja 2009 r., to według uregulowań zawartych w art. 21¹ ust. 1 u.p.a.p.p., nie budzi wątpliwości kwestia obowiązku zawarcia tej umowy pomiędzy operatorem sieci kablowej, których zakres działania obejmuje reemisję utworów nadawanych w programach organizacji radiowych i telewizyjnych, z organizacją zbiorowego zarządzania prawami autorskimi i prawami pokrewnymi. W związku z utratą mocy postanowienia Komisji Prawa Autorskiego, na skutek wniesionego powództwa do sądu, żądanie ustalenia, że nie istnieje obowiązek zawarcia umowy na warunkach wskazanych w postanowieniu Komisji jest bezzasadne. Sporami związanymi z zawarciem umowy mogą być zarówno spory co do samego obowiązku zawarcia umowy, jak też jej treści. Ważne powody, o których mowa w art. 106 ust. 2 u.p.a.p.p., które stoją na przeszkodzie zawarciu umowy, powinny być wykazane w trakcie postępowania. Powód nie wskazał w postępowaniu ważnych powodów uzasadniających odmowę zawarcia umowy.

Od wyroku Sądu Apelacyjnego powód wniósł skargę kasacyjną, którą zaskarżył wyrok w części, tj. w zakresie punktu II i III w części, w jakiej Sąd oddalił apelację powoda w odniesieniu do punktu I.1 wyroku Sądu Okręgowego w B. z dnia 30 kwietnia 2010 r. W ramach podstawy kasacyjnej z art. 398³ § 1 pkt 1 k.p.c. zarzucił naruszenie:

- art. 106 ust. 2 u.p.a.p.p. w zw. z art. 108 ust. 5 i art. 108 ust. 7 dawnej u.p.a.p.p. polegające na błędnej wykładni skutkującej niezastosowaniem art. 106 ust. 2 u.p.a.p.p. do oceny zasadności żądania o ustalenie nieistnienia obowiązku zawarcia umowy, o której mowa w art. 21¹ ust. 1 u.p.a.p.p., z określeniem wynagrodzenia za korzystanie z reprezentowanych przez powoda praw autorskich i pokrewnych jako 1,6% wpływów netto (bez podatku

VAT) uzyskiwanych przez pozwaną z tytułu reemisji kablowej, które nie obejmują opłat instalacyjnych i przyłączeniowych;

- art. 108 ust. 7 w zw. z art. 21¹ ust. 2 u.p.a.p.p. polegające na błędnej wykładni przez przyjęcie, że z tych przepisów wynika roszczenie przysługujące organizacji zbiorowego zarządzania o ukształtowanie przyszłej umowy z operatorem.

W ramach podstawy kasacyjnej z art. 398³ § 1 pkt 2 k.p.c. zarzucił naruszenie:

- art. 233 § 1 k.p.c. w zw. z art. 227 k.p.c. w zw. z art. 391 §1 k.p.c. w zw. z art. 382 k.p.c. przez zaniechanie dokonywania jakichkolwiek ustaleń faktycznych i rozważenia zebranego w sprawie materiału w przedmiocie wysokości wynagrodzenia przysługującego powodowi;
- art. 278 § 1 k.p.c. w zw. z art. 391 §1 k.p.c. przez zaniechanie oceny przedstawionych przez stronę powodową dowodów co do wysokości wynagrodzenia przysługującego powodowi i przyjęcie, wbrew stanowiskowi powoda, że ustalenie stawki wynagrodzenia wymagało wiedzy specjalistycznej, a jeżeli takie stanowisko przyjął Sąd, zaniechanie przeprowadzenia dowodu z opinii biegłego z urzędu a w konsekwencji zaniechanie oceny, czy wystąpiły ważne powody odmowy zawarcia przez powoda umowy;
- art. 235 k.p.c. w zw. z art. 227 k.p.c. oraz art. 391 § 1 k.p.c. poprzez naruszenie zasady bezpośredniości na skutek uznania rozstrzygnięcia Komisji Prawa Autorskiego jako swoistej opinii biegłego.

W związku z powyższymi zarzutami powód wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku oraz przekazanie sprawy Sądowi Apelacyjnemu do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

W pierwszej kolejności należało odnieść się do zarzutów naruszenia prawa materialnego, bowiem tylko w razie ich uwzględnienia i przyjęcia, że powód mógł

żądać ustalenia nieistnienia obowiązku zawarcia z pozwaną umowy na warunkach dotyczących wysokości wynagrodzenia określonych w orzeczeniu Komisji Prawa Autorskiego, aktualizowałaby się potrzeba ustalenia w postępowaniu wysokości tego wynagrodzenia, czego dotyczyły zarzuty procesowe podniesione w skardze kasacyjnej.

Nieuzasadniony był zarzut naruszenia art. 108 ust. 7 (w poprzednim brzmieniu, tj. obowiązującym przed wejściem w życie ustawy z dnia 8 lipca 2010 r. o zmianie ustawy o prawie autorskim i prawach pokrewnych oraz ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych) w zw. z art. 21¹ ust. 2 u.p.a.p.p. przez przyjęcie przez Sąd Apelacyjny, że z tych przepisów wynika roszczenie przysługujące organizacji zbiorowego zarządzania o ukształtowanie przyszłej umowy z operatorem sieci kablowych. Art. 21¹ ust. 1 u.p.a.p.p. przewiduje, że operatorom sieci kablowych wolno reemitować w sieciach kablowych utwory nadawane w programach organizacji radiowych i telewizyjnych wyłącznie na podstawie umowy zawartej z właściwą organizacją zbiorowego zarządzania prawami autorskimi. Z przepisu tego wynika obowiązek zawarcia przez operatorów sieci kablowych umowy licencyjnej z organizacją zbiorowego zarządzania prawami autorskimi. Z regulacją tą związany jest art. 106 ust. 2 u.p.a.p.p., który nakłada na organizacje zbiorowego zarządzania prawami autorskimi obowiązek zawarcia umowy licencyjnej, chyba że sprzeciwiają się temu ważne powody. Według art. 21¹ ust. 2 u.p.a.p.p., w przypadku sporów związanych zawarciem umowy, o której mowa w ust. 1, stosuje się art. 108 ust. 5 przewidujący właściwość Komisji Prawa Autorskiego do rozstrzygania tych sporów. Wykładnia pojęcia „sporu związanego z zawarciem umowy”, a mianowicie czy obejmuje ono również spór dotyczący treści (warunków) umowy, nie była jednolita ani w doktrynie prawa, ani w orzecznictwie sądów. W uchwale siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z dnia 13 lipca 2010 r., III CZP 1/10 (OSNC 2011, nr 1, poz. 1) przyjęto, że jest nim spór, co do obowiązku zawarcia umowy, jak i treści umowy (warunków, na jakich ma być ona zawarta), w szczególności sposobu ustalenia i wysokości wynagrodzenia. Z tego też względu spór dotyczący treści umowy jest również objęty jest właściwością Komisji Prawa Autorskiego. Rozstrzygnięcie tego organu ma charakter koncyliacyjny, nie wiąże stron, jeżeli chociażby jedna z nich,

niezadowolona z rozstrzygnięcia Komisji, odwoła się od niego do sądu. Zakres kognicji sądu, po wyczerpaniu postępowania przed Komisją Prawa Autorskiego, jest taki sam, jak postępowania przed Komisją. Rodzaj wniesionego powództwa i treść żądania powinny być więc dostosowane do przedmiotu sporu rozstrzyganego przed Komisją Prawa Autorskiego oraz uzależnione od interesu strony, który ma być zaspokojony orzeczeniem sądowym. Jeżeli przedmiotem sporu przed Komisją Prawa Autorskiego była jedynie wysokość wynagrodzenia przysługującego organizacji zbiorowego zarządzania prawami autorskimi, to taki spór dotyczy treści umowy. W konsekwencji również rozstrzygnięcie tego sporu na drodze sądowej powinno nastąpić poprzez wniesienie powództwa o ukształtowanie treści stosunku prawnego. Dopuszczalność wniesienia tego rodzaju powództwa przez organizację zbiorowego zarządzania prawami autorskimi zachodzi także wówczas, gdy spór przed Komisją Prawa Autorskiego dotyczący treści umowy, o której mowa w art. 21¹ ust. 1 u.p.a.p.p., zainicjował operator sieci kablowych.

Nie jest uzasadniony zarzut naruszenia art. 106 ust. 2 w zw. z art. 108 ust. 5 i art. 108 ust. 7 dawnej u.p.a.p.p. W wyroku z dnia 8 lipca 2011 r., IV CSK 638/10 (Lex nr 1001333) Sąd Najwyższy przyjął, że w sytuacji, gdy organizacja zbiorowego zarządzania prawami autorskimi nie odmawia zawarcia umowy, o której mowa w art. 21¹ ust. 1 u.p.a.p.p., lecz gotowa jest ją zawrzeć, ale na określonych przez siebie warunkach, to taki spór jest sporem o treść (warunki) tej umowy, a nie sporem co do nieistnienia obowiązku zawarcia umowy z ważnych powodów, o których mowa w art. 106 ust. 2 u.p.a.p.p. Podzielając to stanowisko, należy mieć na uwadze, że treść omawianej umowy – w tym co do warunków wynagrodzenia – może być ukształtowana tylko zgodną wolą potencjalnych stron tej umowy, tj. organizacji zbiorowego zarządzania prawami autorskimi i operatora sieci kablowych, rozstrzygnięciem Komisji Prawa Autorskiego, wydanym w trybie art. 108 ust. 5 u.p.a.p.p., albo orzeczeniem sądu, w razie wniesienia odwołania do sądu od orzeczenia Komisji Prawa Autorskiego na podstawie art. 108 ust. 7 u.p.a.p.p. Z tej przyczyny nie można przyjąć, aby z art. 106 ust. 2 u.p.a.p.p., wynikał obowiązek organizacji zbiorowego zarządzania prawami autorskimi zawarcia umowy o ściśle określonej treści (na określonych z góry warunkach). Wprawdzie w wyroku z dnia 26 czerwca 2003 r., V CKN 411/01 (OSNC 2004, nr 9, poz. 144)

Sąd Najwyższy przyjął, że obowiązek kontraktowania nałożony na organizację zbiorowego zarządzania prawami autorskimi przez art. 106 ust. 2 u.p.a.p.p. oznacza powinność akceptacji, jeżeli nie sprzeciwiają się temu ważne powody, oferty zawarcia umowy licencyjnej upoważniającej do korzystania z repertuaru organizacji na określonych przez nią, jednakowych dla wszystkich kontrahentów warunkach, w szczególności wynikających z zatwierdzonej przez Komisję Prawa Autorskiego tabeli wynagrodzeń, jednakże – co podkreślono w tym orzeczeniu – założeniem prawidłowego funkcjonowania tak pomyślanego obowiązku kontraktowania jest dysponowanie przez organizację zbiorowego zarządzania przewidzianą w art. 108 ust. 3 u.p.a.p.p. zatwierdzoną tabelą wynagrodzeń. Ten mechanizm jednak nie funkcjonował w stanie prawnym mającym zastosowanie w sprawie w wyniku wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 24 stycznia 2006 r., SK 40/04 (OTK-A Zb. Urz. 2006, nr 1, poz. 5) stwierdzającego niezgodność art. 108 ust. 3 u.p.a.p.p. z Konstytucją. Uwzględniając powyższe, nie jest uzasadnione stanowisko pozwanego, że ważnym powodem odmowy zawarcia umowy przez organizację zbiorowego zarządzania prawami autorskimi, w rozumieniu art. 106 ust. 2 u.p.a.p.p., jest brak akceptacji przez tę organizację określonych warunków umowy zaproponowanych w rozstrzygnięciu Komisji Prawa Autorskiego. Z chwilą wniesienia przez pozwaną jako operatora sieci kablowych do Komisji Prawa Autorskiego żądania rozstrzygnięcia sporu o ustalenie treści umowy przestała mieć znaczenie oferta tego podmiotu skierowana do powoda, jako organizacji zbiorowego zarządzania prawami autorskimi, zawarcia umowy na warunkach proponowanych przez pozwaną, których nie zaakceptował powód. Z chwilą zaś wniesienia odwołania do sądu od rozstrzygnięcia Komisji straciło ono moc. Istniejący nadal brak porozumienia pomiędzy organizacją zbiorowego zarządzania prawami autorskimi a operatorem sieci kablowych co do warunków umowy, o której mowa w art. 21¹ ust. 1 u.p.a.p.p., nie uchylił obowiązku tych podmiotów zawarcia tej umowy, lecz spowodował konieczność ustalenia jej warunków prawnokształtującym orzeczeniem sądu. Podstawę prawną takiego powództwa stanowią przepisy art. 108 ust. 7 w zw. z ust. 5 (w poprzednim brzmieniu) i art. 21¹ ust. 2 u.p.a.p.p. Z tych względów, gdy organizacja zbiorowego zarządzania prawami autorskimi

kwestionuje jedynie wysokość wynagrodzenia, jakie powinna otrzymywać od operatora sieci kablowych, nie kwestionując samego obowiązku zawarcia umowy, nie może skutecznie wnieść, z powodu braku interesu prawnego, powództwa na podstawie art. 189 k.p.c. o ustalenie nieistnienia obowiązku zawarcia umowy na warunkach - co do wysokości wynagrodzenia - określonych w orzeczeniu Komisji Prawa Autorskiego, o którym mowa w art. 108 ust. 5 u.p.a.p.p. (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 8 lipca 2011 r., IV CSK 638/10). Konstrukcja powództwa o ustalenie nieistnienia obowiązku zawarcia umowy na ściśle określonych warunkach zakłada bowiem, że strony powinny zawrzeć umowę, ale na innych warunkach niż określonych w tak sformułowanym żądaniu. Rozstrzygnięcie o zasadności takiego powództwa nie rozwiązywałoby sporu dotyczącego warunków, na jakich umowa powinna zostać zawarta.

Ze względu na powyższą ocenę zarzutów naruszenia prawa materialnego dla rozstrzygnięcia sprawy zbędne było dokonanie ustalenia wysokości wynagrodzenia, jakie powinien otrzymać powód od pozwanej na podstawie umowy, o której mowa w art. 21¹ ust. 1 u.p.a.p.p., jako przesłanki rozstrzygnięcia o żądaniu ustalenia nieistnienia obowiązku zawarcia umowy na warunkach określonych w postanowieniu Komisji Prawa Autorskiego z dnia 6 maja 2009 r. Z tej przyczyny bezprzedmiotowe były zarzuty skargi kasacyjnej dotyczące uchybień procesowych związanych z przeprowadzonym postępowaniem dowodowym w zakresie dotyczącym ustalenia prawidłowej wysokości wynagrodzenia należnego powodowi od pozwanej w razie zawarcia umowy, o której mowa w art. 21¹ ust. 1 u.p.a.p.p.

Z tych względów skarga kasacyjna podlegała oddaleniu na podstawie art. 398¹⁴ k.p.c.